

סנהדרין פרק רביעי ממונות דיני אחד

עין משפט
גר מצוה

٢٧

כב א מ"י פ"ז מאכמת
 קבדין לולא כה :
 בב ב מ"י סס לולא 3
 ופ"ז סס לולא י' :
 כד ג מ"י סס פיק' י
 לולא כה :
 כה ד מ"י סס פיק' ב לולא
 ג ופ"ז לולא ז' :
 כו ה מ"י סס פיק' י
 לולא ז' :
 כו י מ"י פ"ז מאכמת
 ספ"ל מוקדשין לה' :
 כה ז מ"י סס פיק' י :
 ענגיון פטור ומקווה כל גינוי נקל גדי

נאל

ומה רואין אותו כאילו ח' גדר ביה השთא מיהא לא
ה' חנינא מוצא מכלל רבינו
דרניין עומדין לפניוין אחד
ה' המוכין ודברי המהיבין
רורינא ובעו למועדן הלהנת
ס' דאי חזו טעמא אהרニア
ט' טעם אחד מישני מקראות
ט' טעם אחד משני מקראות
מיל' אמר אבוי ר' אמר קרא
ל' ל' מקרא אחד יוציא לכמה
ת' רבי ר' ישמעאל תנא
ל' לכמה ניצוצות אף מקרא
ד' משני מקראות אמר רב
י' יהושע אומר יכל הראו
ל' מוקדה מה עולה שהוא
שהוא ראי לאשים אם
ל' מזבח אם עלה לא ירד
מה עולה שהוא ראויה
ו' ראי למזבח אם עלה
ת' לה ממוקדה ומר מיתני
ג' אין בין דברי רבנן גמליאל
דר לא ירד ו' יהושע אמר
ג' גמליל' אמר מותך שנאמר
ב'

הלאים נצטוו להט: **כמזה מקדש**.
ולא: רבי יוחנן צכלוי. היל פיגנו ונפך
ב: השם: **כעולה על מוקדש.** מוקדש
בבב: פלאני לוי עזיס גיטמין וויל גרכין כל
לען: פלאני לאדי מלן מיל ייל מומוקדש
בצמ: נל' יוכטן ירכו זרניא נטמא:

אלֹא דברי המובן מ"ט
וממן לדמה ר' מלמד
לכמתו פלווי יוכה ל"ג נטע
הנזכר לך נמיילת עטמיה
נווגע ס"ה לדביך שסמלתו
עדensis להזעמן ומישר גם
יד זוכת קוויל ומנגד:
ליס גם מיטוקס מסוס
ואין טעם אדר' יוסי בר יהודה ר' אמר קרא
עד אחד לא עינה בנפש למota והוא
אינו עונה אבל לזכות עונה ובנן אמר
ליקיש ממשום דמיוחז כנוגע בעדרתו
רבנן האיל מות מאידי דרשי ביה מוקמי ליה
באחד מן התלמידים בדורינו אמר אחד מן
הערדים יש לי ללמד עלייו וכות מנין שאין
שומעין לו ת"ל עד אחד לא עינה מנין
אחד מן התלמידים שאמר יש לי ללמד
עליו חובה מנין שאין שומעין לו ת"ל אחד
עינה בנפש למota: דיני נפשות המלמד
נו': אמר רב בלא שנוא אלא בשעת משא
מתן אבל בשעת גמר דין מלמד וכות
חוור ולמד חובה מיתחבי^ו למחורת משכימים
באין המזוכה אומר אני המזוכה ומזוכה אני
מקומי המחייב אומר אני המחייב ומחייב
אני במקומי המלמד חובה מלמד וכות
אבל המלמד וכות אינו יכול לחוור ולמד
חוור והא למחורת גמר דין הוא ולימוד
למחורת משא ומתן ת"ש^ז דניין אלו בוגר אלו עד
שיראה אחד מן המחייבין דברי המזוכין ואם
איתא ליתני נמי איפכא תנא אוכות קא
אברה אברברה לא ר' מדרבר ה"י^ט אמר

"יוסי בר חנינא אמר אחד מן התלמידים שוי' עמוד במקומו ואמאי נימא אילו הוה קיים עדר בהה והוא שלחו מתחם לדבורי ר' יוסי סופרי אין מוצא איתמר תא שמעינו שני סופרי ענן הימין ואחד מן השמאלו וכותבין דרבו שלמה דברי המהיבין למחר חזו טעמא יוזחנה לא משגיחין בהו לא כדי שלא יאמרו כי בבדבעא מיניה רבינו אפסי מרבי יוחנן אמרו שהרשו מהרו לרלה אין מונין להן אלא אחד מנה אחחת דבר אלהים שתוטם זו שמעתי כי עז לא טעמים ואין טעם אחד יוציא מכמה מקומות וככפתייש יפוץין סלע מה פטיש זה מתחזק והוד יוציא לכמה טעמים היבי דמי טעם וזה ביד כדרתנו מובה מקדש את הרואי לו אשים אם עליה לא ירד שנאמר העולה אושיה לאוילא אמר כל הרואי על עצלה לא ירד רבנן גמליאל אמר כל שנאמר הא העולה על מוקדה על המזביגי מובה אם עלתה לא תרד אף צבאי יורד ותויריו מהי קמרבו פסולין מר כה מה מזביח והא התרם מיפליג פליגי דקנתני סדרבי ר' יהושע אלא הדם והונכים שר"ג אלא אמר רב פפא כדתניא ר' יוסי זכרו

۱۰۰